

Czwartek, 17 stycznia 2008 r.

9. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowo wybrany parlament okazał się niezależny wybierając Kennetha Marende na swojego przewodniczącego i podkreśla decydującą rolę, jaką ten parlament ma do odegrania w przywróceniu swobód obywatelskich w Kenii;
10. wzywa do podjęcia konkretnych działań na rzecz ustanowienia prawdziwie bezstronnej komisji wyborczej, która w przyszłości będzie potrafiła lepiej przeprowadzić wolne i uczciwe wybory;
11. zwraca uwagę na oświadczenie Samuela Kivuitu, przewodniczącego KKW, który zdystansował się od wyników wyborów prezydenckich opublikowanych w środkach przekazu i wezwał do przeprowadzenia niezależnego dochodzenia w sprawie zarzutu popełnienia oszustwa;
12. wzywa do przeprowadzenia nowych wyborów prezydenckich, jeżeli organizacja wiarygodnego i uczciwego ponownego przeliczenia przez niezależny organ głosów oddanych w wyborach prezydenckich okaże się niemożliwa;
13. ubolewa z powodu zaprzepaszczenia szansy na konsolidację i dalszy rozwój procesów wyborczych i szerzej pojmowanych procesów demokratycznych, jaką dawały wybory prezydenckie w 2007 r.;
14. wzywa przywódców partii politycznych do przyjęcia na siebie odpowiedzialności za zapobieganie dalszym aktom przemocy w kraju, do wykazania się zaangażowaniem w przestrzeganie zasad państwa prawa i do zagwarantowania poszanowania praw człowieka;
15. wyraża głębokie zaniepokojenie społecznymi skutkami obecnego kryzysu gospodarczego, jego niszczącym wpływem na społeczno-gospodarczy rozwój kraju oraz jego gospodarczymi skutkami dla państw ościennych, które są w znacznej mierze uzależnione od kenijskiej infrastruktury i w których sytuacja humanitarna ulega destabilizacji z powodu kryzysu w Kenii;
16. wzywa rząd kenijski i Komisję do szybkiego zorganizowania pomocy humanitarnej dla uchodźców wewnętrznych i udziału wszystkich niezbędnych pracowników humanitarnych;
17. wzywa właściwe władze do zagwarantowania swobody i niezależności doniesień prasowych oraz do natychmiastowego przywrócenia transmisji na żywo;
18. wyraża ubolewanie z powodu wydatkowania pomocy budżetowej z Europejskiego Funduszu Rozwoju na rzecz rządu Kibakiego bezpośrednio po wyborach, które mogłyby zostać niewłaściwie odczytane jako nacechowane politycznie, i zwraca się o zamrożenie dalszego wsparcia budżetowego dla rządu kenijskiego do czasu znalezienia politycznego rozwiązania obecnego kryzysu;
19. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich, rządowi Kenii, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE oraz przewodniczącemu Komisji i Rady Wykonawczej Unii Afrykańskiej.

Rola kobiet w przemyśle

P6_TA(2008)0019

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie roli kobiet w przemyśle (2007/2197(INI))

(2009/C 41 E/09)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 2, art. 3 ust. 2 oraz art. 141 i 157 Traktatu WE,

— uwzględniając Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej, podpisaną dnia 12 grudnia 2007 r.⁽¹⁾, a zwłaszcza jej art. 15, 23, 27, 28 i 31,

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 14.12.2007, s. 1.

Czwartek, 17 stycznia 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 października 2005 r. zatytułowany „Realizacja wspólnotowego programu lizbońskiego: Ramy polityczne dla wzmocnienia przemysłu UE — w kierunku bardziej zintegrowanego podejścia do polityki przemysłowej” (COM(2005)0474),
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 lipca 2007 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, zatytułowany: „Znoszenie różnic w wynagradzaniu kobiet i mężczyzn” (COM(2007)0424),
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie stosunków przemysłowych w Europie w 2006 r.,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie najnowszych postępów w europejskim sektorowym dialogu społecznym, opublikowane w 2006 r.,
  - uwzględniając konwencje i zalecenia Międzynarodowej Organizacji Pracy w sprawie równouprawnienia płci w miejscu pracy,
  - uwzględniając ramy działania na rzecz równouprawnienia kobiet i mężczyzn, podpisane przez partnerów społecznych na szczeblu europejskim,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie upowszechniania godnej pracy dla wszystkich⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 września 2002 r. w sprawie reprezentacji kobiet wśród partnerów społecznych Unii Europejskiej⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lutego 2000 r. w sprawie komunikatu Komisji „Kobiety w nauce — Mobilizacja kobiet w celu wzbogacenia europejskiej dziedziny badań naukowych”⁽³⁾,
  - uwzględniając przesłuchanie jawne na temat roli kobiet w przemyśle, zorganizowane dnia 5 czerwca 2007 r. przez Komisję Praw Kobiet i Równouprawnienia,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinię Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A6-0519/2007),
- A. mając na uwadze strategiczne znaczenie przemysłu w poszczególnych państwach członkowskich Unii Europejskiej w zakresie tworzenia dobrobytu i zwiększania liczby miejsc pracy, które należy chronić,
- B. mając na uwadze, że stereotypy wciąż istniejące przy wyborze kierunku kształcenia i kariery zawodowej przez kobiety powodują nierównomierny udział kobiet w sektorze przemysłu,
- C. mając na uwadze, że rola kobiet w przemyśle powinna przez cały czas być oparta na zasadach równości zarobków i perspektyw zawodowych w celu sprzyjania szerszemu uczestnictwu kobiet również w tych dziedzinach przemysłu, których stereotypowo nie uważa się za „kobiece”,
- D. mając na uwadze, że rola kobiet w przemyśle zależy od sektora ze względu na zróżnicowany charakter reprezentacji, a w szczególności ze względu na nadreprezentację w niektórych z nich (przemysł włókienniczy, odzieżowy, hafciarstwo, przemysł obuwniczy, korkowy, kable, sprzęt elektryczny i elektroniczny, przemysł spożywczy) oraz niedoreprezentację w sektorach zaawansowanych technologii, co powoduje zróżnicowanie napotykanego problemu,
- E. mając na uwadze, że bariery, których podłożem jest kwestia płci, wciąż utrudniają postępy kobiet w przemyśle, ale obecnie mają one bardziej subtelny charakter niż wcześniej,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P6_TA(2007)0206.

⁽²⁾ Dz.U. C 273 E z 14.11.2003, s. 169.

⁽³⁾ Dz.U. C 309 z 27.10.2000, s. 57.

Czwartek, 17 stycznia 2008 r.

- F. mając na uwadze, że w sektorach, w których kobiety stanowią większość siły roboczej, przeważają niskie płace, odzwierciedlające dyskryminacyjne traktowanie pracy kobiet oraz mając na uwadze fakt, że układy zbiorowe zazwyczaj nie uwzględniają w dostateczny sposób kwestii płci i specyficznych potrzeb kobiet, jak i to, że konieczne jest zastosowanie środków o bardziej przymusowym charakterze w celu zagwarantowania wprowadzenia w życie istniejącego prawodawstwa,
- G. mając na uwadze, że średnio prawie 14 % kobiet zatrudnionych w UE pracuje w przemyśle, lecz że w niektórych krajach odsetek ten przekracza 25 %, a także mając na uwadze że ponad 21 % z nich pracuje w niepełnym wymiarze godzin oraz że kobiety stanowią 65 % pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin w sektorze przemysłu,
- H. mając na uwadze, że obowiązkiem przedsiębiorstw jest przestrzeganie zasady równości w miejscu pracy, niezależnie od wielkości i sektora działalności przedsiębiorstwa,
- I. mając na uwadze, że kobiet pracujących na podstawie niepewnych form zatrudnienia, w niepełnym wymiarze godzin, na podstawie umów na czas określony oraz umów niestandardowych dotyczy większa dyskryminacja, zwłaszcza wówczas, gdy zostają matkami, mając też na uwadze, że kobiety na ogół mają bardziej ograniczone możliwości korzystania z podstawowego przeszkolenia, kształcenia ustawicznego i szkolenia zawodowego; mając na uwadze, że kobiety pracujące na podstawie niepewnych form zatrudnienia lub w niepełnym wymiarze godzin często nie są w stanie systematycznie wpłacać składek do funduszy emerytalnych, przez co są bardziej narażone na dysponowanie niewystarczającymi dochodami w wieku emerytalnym,
- J. mając na uwadze, że zalecana przez Komisję w jej wyżej wspomnianym komunikacie z dnia 5 października 2005 r. zintegrowana wizja polityki przemysłowej, pomimo uwzględnienia wśród wyznaczonych celów spójności gospodarczej i społecznej, nie bierze w dostatecznym stopniu pod uwagę wymiaru płci,
- K. mając na uwadze, że przemysł przetwórczy, który skupia 86 % przemysłowej siły roboczej płci żeńskiej, w 99 % opiera się na małych i średnich przedsiębiorstwach (MŚP), zatrudniających blisko 58 % siły roboczej w tym sektorze,
- L. mając na uwadze, że obecnie ewolucja rynku pracy w przemyśle charakteryzuje się raczej erozją tradycyjnych schematów zatrudnienia niż poprawą warunków pracy i perspektyw kariery zawodowej, zwłaszcza w przypadku kobiet,
- M. mając na uwadze, że istnieje ścisły związek między brakiem struktur opieki nad dziećmi, niedobrowolnym podejmowaniem pracy w niepełnym wymiarze godzin oraz brakiem możliwości podnoszenia kwalifikacji i uzyskania pomocy przy ponownym podejmowaniu zatrudnienia, co stwarza ryzyko pozostawiania kobietom stanowisk pracy wymagających niższych kwalifikacji, bez wystarczających perspektyw na karierę zawodową,
- N. mając na uwadze brak danych statystycznych w rozbiciu według płci, dotyczących podziału pracy w poszczególnych kategoriach zawodowych oraz odpowiednich poziomów płac w sektorach przemysłu,
- O. mając na uwadze, że zagrożenia zdrowotne oraz występowanie chorób zawodowych mogą różnić się w zależności od płci oraz że należy poddać głębszej analizie istniejącą sytuację oraz jej skutki, z uwzględnieniem specyficznych skutków dla macierzyństwa,
- P. mając na uwadze, że kształcenie ustawiczne i szybszy proces uczenia się powodują wzrost wydajności kobiet i zwiększają ich wkład w rozwój gospodarczy,
- Q. mając na uwadze, że wydajności pracowników płci żeńskiej i męskiej sprzyja środowisko pracy wolne od dyskryminacji, a stworzenie warunków pracy gwarantujących szacunek dla każdego pracownika i uznanie jego dążeń jest niezbędne,
1. podkreśla rolę kobiet w przemyśle i zachęca do jej promowania w poszanowaniu równorzędności zarobków, warunków pracy, perspektyw kariery zawodowej, podnoszenia kwalifikacji zawodowych, a także w poszanowaniu macierzyństwa i ojcostwa jako podstawowych wartości społecznych;
  2. zachęca państwa członkowskie do wspierania programów na rzecz przedsiębiorczości kobiecej w sektorze przemysłu oraz do finansowego wspierania tworzenia przedsiębiorstw kobiecych;

Czwartek, 17 stycznia 2008 r.

3. podkreśla potrzebę zachęcania kobiet pracujących w przemyśle do nieustannego zdobywania umiejętności niezbędnych do osiągnięcia sukcesu zawodowego;
4. zwraca uwagę na fakt, iż o wszystkich etapach rozwoju kariery zawodowej decyduje wiele ważnych przyczyn, tworzących klimat nieprzyjazny dla pracy kobiet w przemyśle, takich jak praktyki rekrutacji i zatrudnienia pracowników, które w rzeczywistości utrudniają kobietom dostęp do pracy, różne standardy dla kobiet i mężczyzn, różnice w przydziale etatów charakteryzujących się najwyższymi wymogami zawodowymi oraz różnice płacowe między kobietami i mężczyznami; jest w związku z tym zdania, że każdą z tych głównych przyczyn należy się zająć w ramach konkretnej strategii politycznej wypracowanej przez Komisję i państwa członkowskie;
5. uznaje potrzebę opracowania zintegrowanej polityki przemysłowej, uwzględniającej konieczność bycia konkurencyjnym przy jednoczesnym zagwarantowaniu pracownikom ich praw socjalnych i ekonomicznych;
6. zwraca się do Komisji i państw członkowskich, aby wezwały duże przedsiębiorstwa do opracowania i wdrożenia własnych wynegocjowanych programów dotyczących równości, które będą wiążące, a także aby sprzyjały również opracowaniu i uzgodnionym wdrożeniu takich programów w małych i średnich przedsiębiorstwach;
7. potwierdza, że upowszechnianie godnej pracy stanowi nieodłączną część wartości Unii Europejskiej i zwraca się do państw członkowskich o podjęcie skutecznych środków w celu poszanowania norm społecznych i zagwarantowania godnej pracy w różnych sektorach przemysłu co pozwoli zapewnić pracownikom, a szczególnie kobietom, godną płacę oraz prawo do bezpieczeństwa i higieny w pracy, do ochrony socjalnej i wolności zrzeszania się i przyczyni się w ten sposób do zlikwidowania wszelkich form dyskryminacji kobiet i mężczyzn w miejscu pracy;
8. zwraca się do państw członkowskich o podjęcie wszelkich niezbędnych środków w celu skutecznego zwalczania wyzysku kobiet w miejscu pracy, obecnego szczególnie w niektórych sektorach takich jak sektor włókienniczy, aby respektowane były podstawowe prawa pracowników — szczególnie kobiet — i aby ukrócić dumping społeczny;
9. jest zdania, że na rolę kobiet w jakimkolwiek sektorze przemysłu nie można spoglądać nie uwzględniając ogólnej sytuacji przemysłu w Unii Europejskiej, wyzwań, jakim musi sprostać przemysł w UE, czy też konieczności wypracowania odpowiednich do wspomnianych wyzwań rozwiązań;
10. z zadowoleniem przyjmuje utrzymanie w wielu sektorach, zgodnie z ostatnimi opublikowanymi danymi statystycznymi, tego samego stosunku wywozu do krajów trzecich do łącznego obrotu, co jest oznaką konkurencyjności UE w tych sektorach; wyraża jednakże zaniepokojenie z powodu stagnacji popytu wewnętrznego w niektórych państwach członkowskich, wzrostu przywozu z państw trzecich oraz utrzymującego się zjawiska utraty sektorowych miejsc pracy w UE, co dotyka często kobiet;
11. nalega na konieczność podjęcia bezzwłocznych działań na rzecz pełnego i skutecznego wdrożenia dyrektywy 75/117/EWG⁽¹⁾ w celu zwalczania dyskryminacji płacowej, w szczególności poprzez wzmocnione odwołanie się do organizacji związkowych i opracowanie wieloetapowych planów sektorowych z precyzyjnie wyznaczonymi celami, które umożliwią położenie kresu bezpośredniej i pośredniej dyskryminacji płacowej;
12. zwraca się do Komisji i państw członkowskich, aby podjęły wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ochrony przed molestowaniem seksualnym i molestowaniem ze względu na płeć;
13. uważa, że ważne jest zgłębienie kwestii stworzenia metodologii analizy stanowisk, tak aby zapewniła ona prawa w zakresie równości wynagrodzeń kobiet i mężczyzn;
14. uważa, że ważne jest dokonanie oceny projektów promowanych przez program EQUAL, których celem jest nadanie właściwej wartości pracy na rzecz promowania równouprawnienia, oraz podkreśla znaczenie wspierania projektów pilotażowych rozszerzających analizę stanowisk w celu zapewnienia praw w zakresie równego wynagrodzenia kobiet i mężczyzn i nadających wartość osobom i zawodom;

⁽¹⁾ Dyrektywa 75/117/EWG Rady z dnia 10 lutego 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących stosowania zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet (Dz.U. L 45 z 19.2.1975, s. 19).

Czwartek, 17 stycznia 2008 r.

15. nalega na konieczność zachęcania do podejmowania inicjatyw przyczyniających się do rozwijania i wdrażania w przedsiębiorstwach pozytywnych działań i strategii politycznych w zakresie zasobów ludzkich, które promują równouprawnienie kobiet i mężczyzn, nadając również wartość praktykom uświadamiającym i szkoleniom umożliwiającym promowanie, transfer i stosowanie praktyk przynoszących dobre skutki w organizacjach i w przedsiębiorstwach;

16. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o intensywniejsze działanie, uwrażliwienie i kontrolę przedsiębiorstw w zakresie przestrzegania kodeksów dobrego postępowania i wprowadzonych kryteriów odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw, jak również o zagwarantowanie lepszych warunków pracy poprzez zwracanie większej uwagi na czas pracy, poszanowanie praw macierzyńskich i ojcowskich, w szczególności poprzez zagwarantowanie powrotu na miejsce pracy po urlopie macierzyńskim lub wychowawczym, oraz pogodzenie pracy z życiem rodzinnym, a także domaga się ugruntowania tych praw aktami prawnymi; podkreśla konieczność stworzenia warunków ułatwiających podział obowiązków rodzinnych;

17. zaleca więcej elastyczności w miejscu pracy, co zapewni kobietom i mężczyznom większe możliwości rozwoju zarówno w zakresie życia rodzinnego, jak i kariery zawodowej; uważa, że dostęp do pracy dla kobiet i mężczyzn powinien być łatwiejszy, aby sprostać ich zmieniającym się potrzebom;

18. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia lepszych, bardziej elastycznych i przenośnych emerytur dla kobiet; przypomina swoje stanowisko z pierwszego czytania wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poprawy możliwości przenoszenia uprawnień do dodatkowych emerytur lub rent ⁽¹⁾;

19. podkreśla potrzebę niezawodnej sieci usług społecznych oraz elastyczności w przedszkolach i szkołach podstawowych w celu wspierania kobiet pracujących zawodowo w okresie wychowywania przez nie dzieci;

20. podkreśla, że długie godziny pracy stanowią ogromne obciążenie dla pracowników i negatywnie wpływają na stan ich zdrowia, samopoczucie i zadowolenie z życia;

21. występuje do państw członkowskich o nagradzanie przedsiębiorstw, które działają na rzecz równości kobiet i mężczyzn i sprzyjają godzeniu życia zawodowego z życiem rodzinnym, w celu przyczynienia się do upowszechniania dobrych praktyk w tej dziedzinie;

22. podkreśla potrzebę zadbania o to, by środki podejmowane w zakresie godzenia życia zawodowego z życiem prywatnym i rodzinnym nie prowadziły do rozdziału lub płciowej stereotypizacji roli kobiet i mężczyzn, a także by były one zgodne z priorytetami programu prac na rzecz równości płci na lata 2006-2010, zwłaszcza tymi dotyczącymi pełnego i równego dostępu kobiet do rynku pracy oraz ich ekonomicznej niezależności, oraz wzywa państwa członkowskie do zapewnienia szerokiego dostępu do przystępnych cenowo usług społecznych, takich jak żłobki, świetlice i place zabaw dla dzieci, a także opieka nad ludźmi starszymi, których świadczenie w przeciwnym przypadku spoczywa najczęściej na kobietach; wzywa do zagwarantowania odpowiedniego wsparcia technicznego, a tam gdzie to możliwe — również finansowego lub wsparcia w formie zachęt — dla pracodawców z sektora MŚP w celu zachęcenia ich do wprowadzenia w życie wspomnianych strategii i praktyk;

23. podkreśla znaczenie negocjacji i umów zbiorowych w walce z dyskryminacją kobiet, szczególnie w zakresie dostępu do miejsc pracy, wynagrodzenia, warunków pracy, rozwoju kariery i szkoleń zawodowych;

24. zwraca się do Komisji i sektorowych partnerów społecznych o określenie wysokiego pułapu norm ochrony zdrowia w miejscu pracy, które uwzględnią wymiar płci, a szczególnie ochrony macierzyństwa, zarówno na poziomie badań naukowych, jak i na poziomie kontroli i środków zapobiegawczych; zauważa, że kobiety są nadreprezentowane w sektorach, w których powtarzalność wykonywanych ruchów jest przyczyną chorób zawodowych, takich jak zaburzenia mięśniowo-szkieletowe, oraz że należy poświęcić szczególną uwagę tym patologiom;

25. zachęca Komisję i państwa członkowskie do częstszego uwzględniania wymiaru płci w krajowych badaniach, sondażach i ankietach;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, 20.6.2007, P6_TA(2007)0269.

Czwartek, 17 stycznia 2008 r.

26. podkreśla fakt, iż większość badań dotyczących osób pracujących, a mimo to żyjących w ubóstwie wskazuje na to, że gospodarstwa domowe żyjące z dochodów jednej osoby, zwłaszcza jeżeli są to dochody kobiety, są w szczególności dotknięte problemem ubóstwa; zaznacza, że wyeliminowanie ubóstwa i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu musi pozostać politycznym priorytetem Unii Europejskiej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do określenia i realizacji ambitnego celu w zakresie zmniejszenia w Europie liczby osób pracujących, a mimo to żyjących w ubóstwie;

27. wzywa Komisję do promowania przeznaczonej dla kobiet polityki i programów w zakresie szkolenia zawodowego, w tym dotyczących umiejętności posługiwania się komputerem, w celu zwiększenia ich udziału w różnych sektorach przemysłu, z uwzględnieniem środków finansowych dostępnych na szczeblu lokalnym, krajowym i wspólnotowym oraz poprzez zwiększanie zachęt do korzystania ze wspomnianych programów zarówno przez duże przedsiębiorstwa, jak i przez MŚP;

28. zwraca się do Komisji o zwiększenie wsparcia na rzecz programów szkoleń zawodowych skierowanych do kobiet zatrudnionych w MŚP w sektorze przemysłu oraz o objęcie wsparciem badań naukowych i innowacji, zgodnie z siódmym programem ramowym oraz postanowieniami Europejskiej Karty Małych Przedsiębiorstw przyjętej w załączniku III do konkluzji Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Santa Maria da Feira w dniach 19 i 20 czerwca 2000 r.;

29. wzywa Komisję do wspierania edukacji, szkolnictwa wyższego i szkoleń zawodowych; podkreśla, że edukacja jest istotnym środkiem, z jakiego kobiety mogą korzystać w celu przewyższenia podziałów na rynku pracy wynikających z kwestii płci;

30. wzywa do jak najszerszego rozpowszechniania programu badań strategicznych europejskiej platformy technologicznej przemysłu włókienniczego i odzieżowego, wzywa także wszystkie zainteresowane strony do działań na rzecz innowacyjnych technologii i modeli działalności gospodarczej, które charakteryzują się zrównoważonym udziałem kobiet i mężczyzn na wszystkich szczeblach;

31. ubolewa nad niewielkim udziałem kobiet w organizacjach partnerów społecznych i zachęca te ostatnie do intensyfikacji szkolenia negocjatorów i osób odpowiedzialnych za umowy zbiorowe w tematyce równouprawnienia płci oraz do zwiększenia udziału kobiet w ich własnych organach decyzyjnych;

32. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zachęcały do zrównoważonego udziału kobiet i mężczyzn w zarządach przedsiębiorstw, w szczególności gdy państwa członkowskie posiadają w nich udziały;

33. podkreśla potrzebę zachęcania do tworzenia sieci obejmujących kobiety w poszczególnych przedsiębiorstwach, kobiety z różnych przedsiębiorstw tej samej branży przemysłowej oraz kobiety z różnych branż przemysłowych;

34. ubolewa nad niskim udziałem kobiet w sektorze zaawansowanych technologii i podkreśla znaczenie operacyjnych programów nauczania oraz szkoleniowych w dziedzinie nauki i technologii, zapewniających dobrą jakość i zróżnicowanie oferty szkoleń dla kobiet w poszczególnych państwach członkowskich, a także promujących nauki ścisłe i techniczne wśród dziewcząt;

35. wzywa państwa członkowskie i Komisję do opracowania i wdrożenia strategii mających na celu rozwiązanie problemu różnic w środowisku pracy i rozwoju kariery zawodowej kobiet zatrudnionych w dziedzinie nauki i technologii;

36. uważa, że należy upowszechniać istniejące dobre praktyki dotyczące udziału kobiet w sektorze badań przemysłowych oraz w najbardziej zaawansowanych gałęziach przemysłu; w tej dziedzinie kładzie nacisk na znaczenie uwrażliwiania kadr zarządzających przedsiębiorstwami przemysłowymi, charakteryzującymi się ograniczonym udziałem kobiet, na kwestię płci, które powinno wyrażać się w celach ilościowych;

37. zachęca państwa członkowskie i Komisję do uwzględnienia we wszystkich rodzajach polityk specyficznej sytuacji kobiet w przemyśle, a zwłaszcza w sektorach objętych przekształceniami strukturalnymi oraz środkami związanymi ze światowym handlem, niezależnie od tego, czy dotyczy ona zatrudnienia, szkolenia zawodowego czy bezpieczeństwa i higieny pracy;

Czwartek, 17 stycznia 2008 r.

38. podkreśla potrzebę szkoleń zawodowych dla kobiet, które musiały zakończyć swoją karierę zawodową, w celu poprawienia ich szans na rynku pracy; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia większych możliwości uczenia się przez całe życie;
39. uznaje, że niektóre regiony charakteryzują się znaczną koncentracją przedsiębiorstw sektora włókienniczego i odzieżowego, od których w dużej mierze zależy zatrudnienie kobiet, szczególnie pochodzących z mniej uprzywilejowanych regionów UE; domaga się, by skupić szczególną uwagę na imporcie produktów pochodzących z krajów trzecich;
40. nalega na potrzebę wspierania rozwoju mniej uprzywilejowanych regionów, obszarów o stałych niekorzystnych warunkach strukturalnych, regionów najbardziej oddalonych oraz obszarów objętych dezindustrializacją lub niedawną rekonwersją przemysłową w celu wzmocnienia spójności gospodarczej i społecznej oraz integracji społecznej kobiet w tych strefach i regionach;
41. stwierdza, że delokalizacja dotknęła gałęzi przemysłu z dużym udziałem kobiecej siły roboczej, takich jak przemysł włókienniczy, odzieżowy, obuwniczy, kablowy, ceramiczny, sprzęt elektryczny i elektroniczny oraz poszczególnych sektorów przemysłu spożywczego, oraz że zjawisko to dotyka w większym stopniu państw członkowskich charakteryzujących się słabszym rozwojem gospodarczym, będąc źródłem bezrobocia i podważając zasadę spójności gospodarczej i społecznej;
42. nalega na konieczność nadzorowania przenoszenia działalności produkcyjnej przez przedsiębiorstwa w państwach członkowskich UE oraz na konieczność zmiany kierunku w polityce przyznawania środków wspólnotowych, tak aby zapewnić miejsca pracy i rozwój regionalny;
43. wzywa do nieprzyznawania wsparcia wspólnotowego przedsiębiorstwom, które przenoszą działalność produkcyjną do innego kraju po tym, jak przyznano im środki w jednym z państw członkowskich, i które nie wywiązały się w pełni z zobowiązań podjętych w tym państwie członkowskim;
44. zaleca Komisji uważne monitorowanie obecnych procedur zamykania i przenoszenia przedsiębiorstw sektora przemysłu, jak i stosowanie zasady zwrotu przyznanych środków w przypadku wykrycia nieprawidłowości;
45. występuje do państw członkowskich i Komisji o uwzględnienie kwestii płci przy rozdziale środków pomocowych z europejskiego funduszu dostosowania do globalizacji, aby trafiły one również do sektorów o dużym udziale kobiecej siły roboczej;
46. podkreśla potrzebę skupienia się na kontrolowanych zmianach strukturalnych w przemyśle włókienniczym oraz potrzebę zachęcania kobiet do podejmowania nauki i kierowania ich na odpowiednie kursy w celu poprawy możliwości znalezienia przez nie pracy w rozwijających się sektorach przemysłu;
47. podkreśla znaczenie programów wspólnotowych sprzyjających tworzeniu marek, ochronie oznaczenia pochodzenia oraz promocji poza Wspólnotą produktów wspólnotowych pochodzących z tych sektorów przemysłu, w których dominują kobiety, w szczególności na targach branżowych i międzynarodowych, co promowałoby pracę kobiet i gwarantowałoby ich zatrudnienie;
48. uważa, że przy określaniu środków, które powinna podjąć Komisja, a w szczególności przy prowadzeniu negocjacji w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO), konieczne jest uwzględnienie kontekstu i specyficznych cech każdego z sektorów, możliwości i wyzwań, przed którymi stoi każdy z nich oraz trudności napotykanymi przez poszczególne państwa członkowskie, w szczególności w zakresie zatrudniania kobiet i ich praw;
49. nalega na ochronę praw pracowników i pracownic w trakcie procesu restrukturyzacji przedsiębiorstw przemysłowych, na konieczność pełnego zagwarantowania w trakcie trwania tego procesu ich strukturom, a zwłaszcza europejskim komitetom pracowniczym, dostępności informacji oraz możliwości interwencji o mocy decyzyjnej, włącznie z prawem weta, oraz na potrzebę określenia kryteriów w zakresie odszkodowania należnego pracownikom obu płci w przypadku naruszenia przez przedsiębiorstwo jego zobowiązań umownych;
50. uważa, że istotne jest ułatwienie pracownikom obu płci powrotu do pracy po okresie przerwy;
51. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.